

Pastorală la Nașterea Domnului
a Preafericitului KIRIL, Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii către
arhipăstorii, preoții, diaconii, cinul monahal, și toți drept-măritorii creștini din
cuprinsul Bisericii Ortodoxe Ruse

Iubiți întru Hristos arhipăstori, cinstiți preoți și diaconi, iubitorilor de Dumnezeu
monahi și monahii, dragi frați și surori!

Vă felicit cordial pe toți cu ocazia măreței și mântuitoarei sărbători a Nașterii
Domnului nostru Iisus Hristos.

Marea Minune a întrupării lui Dumnezeu, care a avut loc în urmă cu mai bine
de două mii de ani, și astăzi ne umple sufletele de o bucurie negrăită. *Astăzi*
Dumnezeu pe pământ a venit și omul la ceruri s-a suit. (stihiră la Vecernia Nașterii
Domnului). Creatorul și Proniatorul a toate s-a arătat în lume, pentru că din mila Sa a
dorit *izgonirea a toată lucrarea diavolească* de la oameni (rânduiala sfântului Botez);
fiind copleșit de dragoste, Cel fără de-nceput și Negrăit a venit să cerceteze făptura
Sa rătăcită, *dăruind celor căzuți învierea* (condac la pilda drahmei pierdute a Sf.
Preacuv. Roman Melodul).

S-au împlinit uimitoarele proorocii ale marilor înaintemergători ai Cuvântului
lui Dumnezeu, și în fața omenirii, de mii de ani aflată în așteptarea mântuirii și
izbăvirii, istoviți de povara păcatului, suferind din cauza blestemului nu doar în
timpul vieții pământești, dar și după moarte, ușa cerului s-a descuiat. De la *Precurata*
Fecioară întru care s-a întrupat Domnul Dumnezeu nostru Iisus Hristos (Canon de
rugăciune la Praznicul Nașterii Maicii Domnului) – și heruvimul care îngrădește
intrarea în Rai cu sabie de foc, *se îndepărtează de pomul vieții* (stihiră la Vecernia
Nașterii Domnului). S-a născut prunc dumnezeiesc pentru mântuirea lumii *născut sub*
Lege, ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea. (Gal. 4, 4-5).

Denecuprins este smerenia Domnului: fiind Dumnezeu Atotputernic, El se
înfățișează oamenilor prunc neputincios, fiind Dumnezeu, acceptă trup muritor și
suferă greutățile lumii pământești, fiind nemuritor, de bună voie mergînd la moarte
chinuitoare și rușinoasă. Și nu o face petru cei aleși – proroci, dreți și pentru dreții
Săi slujitori. Hristos vine pentru fiecare dintre noi, El vrea mântuirea tuturor fără
excepție – a păcătoșilor și infractorilor, a nepăsătorilor și celor neglijenți, a lașilor și
celor grabnic mâniași, chiar și pentru ucigașii Săi!

Dumnezeu nu-l respinge pe nimeni, nimeni nu-i disprețuit, din contra –
primește trupul nostru omenesc, îl înnoiește prin dumnezeiasca întrupare, prin

suferința pe cruce și prin Învierea cea dădătoare de viață, îl înalță în sânul Sfintei Treimi, îl sfințește prin aflarea de-a dreapta tronului ceresc. Și cu acest Trup de Viață Dădător, și Preascump-Sângele Său, vărsat pentru fiecare dintre noi, ne împărtășim la Taina Euharistiei – și devenim un singur trup și un singur sânge atât cu Mântuitorul ci și unii cu alții.

Însă din păcate, astăzi noi vedem cum valurile neorânduiei clatină corabia Bisericii, cum furtuna discordiilor și contradicțiilor clatină unitatea dreptmăritorilor creștini, cum oamenii tulburați de dușman și ispititor, în loc de Izvoru cu apa vie preferă *izvoarele cele tulburi și tinoase izvor care nu sunt bune de băut, izvor de eresuri răufăcătoare* (canon către sfinții părinți ai I-lui Sinod Ecumenic)

În aceste vremuri grele, noi trebuie să ținem minte cu toții, că Hristos s-a răstignit și a înviat pentru fiecare dintre noi, că El a întemeiat pe pământ Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică. Aparținând Bisericii, noi suntem chemați spre depășirea necazurilor, confruntărilor și conflictelor, să vindecăm schismele, să-i ajutăm pe cei ce trăiesc ororile războiului, suferă strâmtoare și nedreptate.

Dumnezeu nu se naște în săli împărătești, ci într-o peșteră sărăcăcioasă, în desăvârșită sărăcie. S-ar părea ce poate fi mai rău decât o peșteră și mai sărac decât o iesle pentru animale? Însă un asemenea loc există și acesta este pustiul ars de păcata din inima omului, care s-a îndepărtat de Dumnezeu, căldicel, pustiit, robit de patimi. Cu toate acestea, este în puterile noastre de a face din sufletul nostru sălaș Dumnezeiesc, să ne amintim că Domnul este aproape, el bate la ușă și cu smerenie așteaptă, când în sfârșit îl vom vedea pe El cu ochii credinței, și-L vom lăsa să intre în viața noastră, să-I auzim cuvintele, să-I răspundem dragostei Lui și să-i permitem să lucreze în noi.

Întreaga lume se bucură de nașterea preamărită a Mântuitorului: îngerii o laudă cântând imnuri de laudă, păstorii triumfă, magii I se închină și-I aduc daruri și doar înrăită și plină de zavistie a lui Irod nu vrea să primească dumnezeiescul adevăr, nu se bucură – ci se cutremură, nu de frica Domnului – ci din lașitate. Să medităm, dacă nu cumva ne asemănăm cu el prin faptele noastre, oare nu punem mai întâi de toate bunăstarea și confortul personal, nu ne temem cumva că cinva va fi mai bun ca noi, mai talentat și mai bun, oare nu facem rău unui asemenea om, încercând să-l facem vulnerabil sau să-l discredităm în fața altora, să-l dăm jos de pe pedestal, pentru a ne înălța pe noi mai sus? Oare nu se întâmplă așa că sursa adevărului pentru noi nu este Dumnezeu și sfințele Lui porunci, ci noi înșine? Oare nu-i ispitim pe alții, prezentând drept adevăr propriile noastre cugetări, oare nu rupem cămașa lui Hristos prin acțiunile noastre ambițioase, oare nu semănăm semințele vrajbei și discordiei între frații de credință?

Privind acum la Pruncul Dumnezeiesc Hristos, punându-ne față în față cu adevărul divin, vom respinge povara ispitelor și păcatul ce grabnic ne împresoară

(Evrei 12, 1), vom ridica rugăciuni calde pentru întărirea unității Ortodoxiei și înmulțirea iubirii, atenționând asupra faptului că dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește, nu caută ale sale, nu gândește răul, nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. (1 Corinteni 13: 4-7).

În textele liturgice de sărbătoare, este preaslăvit atât Domnul, care s-a născut de dragul Mântuirii noastre, cât și cei care au făcut posibilă întruparea Lui – Preacurata Fecioară Maria, dreptul Iosif Logodnicul, și sfinții părinți. În această zi solemnă, să ne amintim și noi de cei dragi: să-i vizităm pe părinți și prieteni, să le acordăm atenție, să găsim cuvinte bune și să le mulțumim pentru tot ceea ce fac pentru noi. Fie ca în inima noastră, să se umple de dragoste pentru Dumnezeu și pentru aproapele, să sălășluiască Hristos Cel Milostiv, pre-veșnic și necuprins, Cel ce este în sânurile Tatălui (Sedealmna vecerniei la Nașterea Domnului). Amin.

PATRIARHUL MOSCOVEI ȘI AL ÎNTREGII RUSII

Nașterea Domnului

an. 2019/2020

or. Moscova